

8e jaargang nr. **2**

Tijdschrift van de

Stichting voor
Toepassing van de
Individual
Psychologie

Administratief Centrum
voor al Uw administraties,
kopieer- en offsetwerk

ofo Nederland
PB. 5112
1175 ct

Dien Strobos
Raphaelstraat 18 I
1077 PT Amsterdam

MENSENKENNIS, OPVOEDING, PERSOONLIJKE GROEI is een tijdschrift dat wordt uitgegeven door de S.T.I.P. (Stichting voor Toepassing van de Individualpsychologie). Het is bestemd voor iedereen, die belangstelling heeft voor de leer en de toepassing van de INDIVIDUALPSYCHOLOGIE van Alfred Adler e.a. Het blad wordt toegezonden aan degenen, die a.n.v. een jaarlijkse bijdrage van minimaal f 25,00 het werk van de S.T.I.P. mogelijk maken en voorts aan allen die daarom verzoeken. Losse nummers worden op verzoek tegen kostprijs toegezonden.

<u>ADRESSEN:</u>	<u>S.T.I.P.-BESTUUR</u>	<u>TELEFOON</u>
voorzitter	Marie v.d. Horst	westervoort
Zde voorzitter	Theo Schoenaker	Zuetersbacht
sekretaresse	Wil van Vuuren	Rotterdam
Zde sekretaresse	Soiveig van Adel	Heemstede
penningmeester	Wil den Duik	Bodegraven
Zde penningmeester	Hans den Duik	Bodegraven
lid	Rida van Dongen	Rotterdam
lid	Joke Feelen	Abcoude
lid	Gerard Peelen	Abcoude

INFORMATIE: SEKRETARIAAT

Jean Sibeliusstraat 39, 3060 MJ Rotterdam; Tel: 010-456 33 82
Doorgeven van adreswijzigingen en alle betalingen.

PENNINGMEESTER

Oranjelaan 61, 2411 VX Bodegraven; Tel: 01726-1 73 43
Giro: 3101100 t.n.v. S.T.I.P. te Bodegraven.

BOEKENVERKOOP

Marian Leven, Sternstraat 16, 3582 TC Utrecht; Tel: 030-51 41 03

REDAKTIE

Wil van Vuuren, Joke & Gerard Peelen.

COPYDATUM; 7 augustus 1988

AANMELDING BEGUNSTIGER STIP

Naam:

Adres:

Woonplaats en postcode:

Opsturen naar het STIP-sekretariaat,
Jean Sibeliusstraat 39,
3069 MJ Rotterdam.

AANMELDING SOCIALE LEERWEEK
(15 t/m 19 augustus 1988).

Naam:

Adres:

Woonplaats en postcode:

Opsturen naar het STIP-sekretariaat,

Jean Sibeliusstraat 39,
3069 MJ Rotterdam.

AANMELDING BEGUNSTIGER STIP

Naam:

Adres:

Woonplaats en postcode:

Opsturen naar het STIP-sekretariaat,
Jean Sibeliusstraat 39,
3069 MJ Rotterdam.

- * Therapie en counseling
- * I.P. en de opvoeding
 - Gedrag van kinderen en opvoeders
 - Leer- en gedragsmoeilijkheden in school en gezin
 - Straf en beloning versus natuurlijke en iogische gevolgen
 - bemoediging

Een weekend voor groepsbegeleiders is ook nog steeds in de planning. Het is echter heel moeilijk hiervoor iemand te vinden, die het weekend kan begeleiden.

"Omdat ik eenmalig ben" is een weekend theorie en praktijk van de I.P. Dit zal plaatsvinden in het conferentieoord "De Poort" te Groesbeek op 2, 3, en 4 september 1988. De begeleiding is in handen van Holger Przybyla (AGIP) en Wil van Vuuren (STIP). Er wordt Duits en Nederlands gesproken.

Van 17 tot 30 juli vindt op het eiland Chios te Griekenland het ICASSI 1988 plaats.

INHOUD

Inhoud.....	pag. 3
Beste lezer.....	pag. 4
Naar de kind-gerichte school.....	pag. 5
Thema-avond: Te veel aandacht.....	pag. 22
Bezoek aan Wytgaard.....	pag. 37
Onder de aandacht.....	pag. 38
Aktiviteiten.....	pag. 40
In voorbereiding.....	pag. 41

AAN DIT TIJDSCHRIFT WERKTEN MEE:

Ton de Brunn	Joke Peelen
Gerard Peelen	Fred Ho Sam Sool
Wil van Vuuren	

DOELSTELLING S.T.I.P.

- * Bekendmaking en verspreiding van de principe van de Individualpsychologie van Alfred Adler.
- * Bevordering van de toepassing van deze principes in opvoeding, zelfopvoeding, onderwijs en bedrijfsleven.
- * Hulp bieden bij de praktische toepassing van de Individualpsychologie.

BESTE LEZER,

"Een nieuwe lente. een nieuw geluid" was net gezegd. waarmee ik het vorige tijdschrift begon. Weinu. de lente is heel goed begonnen. De drie "nieuwe" mensen in het bestuur hebben nog maar net kennis gemaakt met de "oude" gezichten of ja hoor!

Ik kan niet langer zeggen. dat mijn gejammer niet gehoord of gelezen wordt. Er zijn inmiddels weer enkele mensen. die zich binnen het S.T.I.P.-bestuur voor de I.P. willen gaan inzetten. Fantastisch...!

Graag wil ik er vanaf deze plaats nog even de aandacht op vestigen. dat nog niet alle begunstigers hun bijdrage hebben overgemaakt. Misschien kunt u daar even aan denken?

Voor de meesten staat de zomervakantie voor de deur. En ik wil van de gelegenheid gebruik maken (misschien is het wel de laatste keer) om u allemaal een heel fijne. zonnige vakantie toe te wensen. Ik hoop. dat ik u daarna bij een van de activiteiten mag ontmoeten...

De redactie heeft gemeend. dit nummer in het kader van een thema te plaatsen. Dit door samenloop van omstandigheden: een thema-dag op een basisschool in Harmelen. een bezoek aan de school te Wytgaard. een artikel n.a.v. een bezoek van Corsini enige jaren geleden: u begrijpt het al: een themanummer "school".

Het zou erg fijn zijn als men hierop zou willen reageren. De copy datum is 7 augustus!

om in West Duitsland aan te sluiten bij de I.P.-therapie opleiding.

Voor inlichtingen: dhr. G.A. van Eldert, Van der Veerelaan 29B, 1181 PZ Amstelveen; tel: 020-414462

IN VOORBEREIDING

Er is een I.P.-cursus in voorbereiding, die m.n. bestemd zal zijn voor de (nieuwe) bestuursleden. Maar ook andere belangstellenden kunnen aan deze cursus deelnemen. Deze cursus wordt begeleid door dhr. Ger van Eldert en gaat in het najaar van start. Waar, wanneer en de kosten, zullen zo snel mogelijk bekend gemaakt worden.

Wel kunnen we alvast de (voorlopige) opzet van de cursus laten zien:

BLOK 1:

- * Wie was Alfred Adler?
- * Introductie van de I.P.
- * De dynamiek van de persoonlijkheid

BLOK 2:

- * Sociale aspecten van de I.P.

BLOK 3:

- * Het creatieve "ik" en zijn structuur

BLOK 4:

- * Ontwikkeling en instandhouding van de persoonlijkheid.
- * persoonlijkheidstypen
- * gemeenschapsgevoel
- * levensstijl

BLOK 5:

Verder heb ik als afsluiting van een van mijn groepen het spel geleend.

En wat is dat leuk! Er zijn in een groot aantal steden vestigingen van deze Stichting en ik kan degenen, die groepen begeleiden, of dat willen gaan doen, van harte aanbevelen eens een kijkje te gaan nemen bij een van de consulenten. Het is tevens een leuke gelegenheid om iets over de I.P. te vertellen.

Voor wie meer informatie wil, kan mij bellen (sekretariaat STIP).

AKTIVITEITEN

Week **SOCIALE THERAPIE** met Theo en Antonia Schoenaker van 15 t/m 19 augustus 1988.

Voor meer informatie zie de jaargang nr. 1. Momenteel zijn er voor deze week 7 deelnemers aangemeld!

In verband met de annuleringsstijd moet uw aanmelding uiterlijk half juli binnen zijn. Wij zijn anders helaas genoodzaakt deze week af te zeggen. Wilt u hiermee rekening houden...?

SCHILDER WEEKEND MET MARIANNE BLUMENTHAL:

Wij hebben contact gehad met Marianne Blumenthal en in principe het weekend van 30 september - 2 oktober vastgelegd. Dit "weekend" zal plaatsvinden in de Hoogkamer te Vlaardingen. Als we van Marianne een bevestiging hebben, hoort u dit zo snel mogelijk.

De Nederlandse Werkgemeenschap voor Individual Psychologie (NWIP) gaat wederom weer in september van start met een basiskursus Individual Psychologie, zowel voor 1ste als 2de jaars. Deze basiskursus staat o.l.v. prof. dr. C. de Kevzer. De cursus, die in Bilthoven gegeven wordt, kan een ondersteuning zijn in uw beroepsmatig functioneren en in het alledaagse leven. Na die twee jaar is er de mogelijkheid

NAAR DE KIND-GERICHTE SCHOOL

DISKUSSIE MET RAYMOND J. CORSINI, Ph.D.

Amsterdam, 23 april 1983.

Hieronder volgt een verslag van een bandopname;

Notatie en vertaling:

Psychologische diensten Centrum (Voormalig Instituut voor Zelfontplooiing);

Ton de Bruyn & Fred Ho Sam Sool

We zullen het deze middag hebben over een nieuw onderwijssysteem, over een nieuwe manier van kinderen opvoeden. Dit systeem is gebaseerd op de Individual psychologie van Alfred Adler. De eerste school met dit systeem startte in 1972, en momenteel zijn er tien scholen die op deze manier functioneren: drie in Hawaiï, vijf in de U.S.A., een in Canada, en een in Nederland. Waarschijnlijk zal er zeer binnenkort een van start gaan in Colorado (USA). Via deze scholen bezitten we nu zo'n vijftig onderwijsjaren ervaring. Het systeem heeft bewezen op een verrassende manier sukses te boeken. De onderstaande ervaringen werden opgedaan:

1. De kinderen leren 10% meer dan in het traditionele schoolstelsel;
2. Ze leren dit in 1/3 van de tijd vergeleken bij de traditionele schoolsystemen;
3. Hoewel Amerikaanse kinderen niet graag naar school gaan omdat de meeste scholen sterke overeenkomst vertonen met gevangnissen (je moet dit en je zult dat!), bezoeken de leerlingen de IP-scholen met plezier;
4. De ouders zijn tevreden en blij met dit schoolstelsel, al hadden ze aanvankelijk wel hun bedenkingen: geen huiswerk? geen rapporten? kinderen kunnen vrij rondlopen door de school? geen straf?

- Een enquête wees uit dat aan het eind van het eerste jaar 80% van de ouders positief staat tegenover de school;
5. De onderwijzers hebben plezier in hun werk: ze werken hard; er zijn weinig ordeproblemen;
 6. De kinderen ontwikkelen een beter zelfconcept, ontwikkelen zich sociaal gunstiger, en zijn beter toegerust voor werk.

NADEEL: dit systeem werkt slechts als het in zijn geheel en konsekwent wordt toegepast.

Het systeem maakt bij eerste kennismaking een gekompliceerde indruk, doch is fundamenteel simpel: tegen je moet en je zult (dus: dominantie) wordt de gelijkwaardigheid van kinderen en volwassenen gesteld.

Een leerling heeft het recht om wel of niet te leren, naar de les te gaan, of niet te gaan. Als hij de gehele dag in de klas naar het plafond wil zitten staren dan is dat o.k. M.a.w.: wat een kind leert is zijn eigen verantwoordelijkheid. Wij, de leerkrachten, bieden het kind een opvoeding aan, we dringen het echter niet op. De IP-school opereert op basis van wederzijds respect (als een cafeteria: je kunt kiezen wat je eten wilt, en hoeft niet eten wat je niet wilt).

De leerlingen die onze scholen bezoeken zijn tussen de 3 en 18 jaar oud.

Het IP-systeem heeft de meeste suksessen geboekt in "slechte" buurten, d.w.z. waar veel jeugdcriminaliteit werd gevonden.

Op een zo'n school werd de staf gevraagd hun school te waarderen op een school van 0-100, 50 als "middelmatic". Het gemiddelde van de staf lag bij aanvang op 15 (dus ver beneden de middelmaat en zes maanden later op 75!

Ook het aantal gevechten tussen leerlingen liep in drie jaar tijd terug van 500 naar 23.

te kennen gegeven. dat hij eigenlijk liever van zijn bestuursfunctie af wil. Hij is al met de STIP "verbonden" vanaf het prille begin. Ook Hans en Wil den Dulk hadden die wens te kennen gegeven. Het was echter niet eenvoudig om mensen enthousiast te krijgen voor een bestuursfunctie. Maar nu zijn ze er dan toch. Dat betekent. dat het bestuur na de zomervakantie een totaal nieuw uiterlijk zal hebben. Hoe dat er precies uit komt te zien. weten we zeli nog niet helemaal. In de eerstkomende vergadering zullen een aantal taken moeten worden verdeeld. Het feit. dat ik zei:

"misschien is dit de laatste keer". heeft met deze veranderingen te maken. Het STIP zal een andere identiteit krijgen... Hoera!

We zullen u in het volgende tijdschrift volledig op de hoogte stellen van deze veranderingen.

Het afgelopen seizoen heb ik in Rotterdam nauw samengewerkt met medewerkers van het *Onderwijsvoorrangsbeleid (OVV)*. In april werd door hun een presentatie-dag georganiseerd van alle medewerkers binnen dit gebied. Hierdoor kwam ik in contact met de *Stichting Spel en Opvoedingsvooriichting*. Deze Stichting beschikt over een groot aantal folders. boeken. voorlichtingsmateriaal e.d.. maar ook over video-. dia-. en fotoserie's over bepaalde onderwerpen. die geleend kunnen worden. Naast dit alles is er ook een mogelijkheid om spellen te lenen. Spellen in de vorm van een groot *pim-pam-per* b.v.. die met een heel uitgebreide groep gespeeld kan worden: of een levensgroot *ganzebord*. Er zit een uitgebreide werkbeschrijving bij.

Zelf heb ik de foto-series aangeschaft om in mijn groepen mee te werken. Zij gaan met name over het thema: *angstiemoties*.

werpen klassebibliotheek en schoolreisje werden door de kinderen besproken. Het viel mij op hoe verantwoordelijk kinderen voor hun eigen situatie kunnen zijn. Vaardigheden als luisteren naar elkaar, gevoelens onder woorden brengen, komen in een klasvergadering ruimschoots aan de orde. Ook bij de allerjongsten werd mij duidelijk wat het kan betekenen kinderen te ontmoeten op basis van logische en natuurlijke gevolgen, i.p.v. straffen en belonen. Zo vertelde Jannie hoe i.s.m. de ouders van een leerling het zindelijk maken van een leerling gestalte kan krijgen. Zorgbreedte heeft een belangrijke plaats in Wytgaard. Het was ontroerend te zien hoe de leerlingen van de groep 5/6 een kind, dat van het buitengewoon onderwijs kwam, opnemen in hun groep. Het kind wordt geaccepteerd zoals het is, waardoor het gevoel van eigenwaarde in tact blijft. Met de leerkracht van de 7/8 groep heb ik van gedachten kunnen wisselen m.b.t. het onderwerp zelfwerkzaamheid binnen school. Zeker op een IP-school kan deze werkvorm een bijdrage zijn tot een groeiend verantwoordelijkheidsbesef. Kortom: het was een inspirerende dag! Het team wil ik nogmaals hartelijk danken voor hun gastvrijheid. Heel veel succes en ... tot ziens!

Gerard Peelen.

ONDER DE AANDACHT

Er staan voor het STIP-bestuur grote veranderingen op stapel. Aan de ene kant ben ik daar heel blij om en aan de andere kant gaat zoiets bij mij altijd met wat weemoed gepaard. U zag misschien al even, dat er wederom enkele mensen bereid zijn het bestuur te komen versterken. Hoe zit dat nu...?

Adrie van der Horst heeft al een paar jaar (!)

Blijkbaar werkt het systeem!

Toen het systeem werd ontworpen waren er 4 dingen die ik de kinderen wilde bijbrengen. Die vier dingen zijn.

1. VERANTWOORDELIJKHEID

Het hele systeem is er op gebouwd het verantwoordelijkheidsgevoel bij de kinderen te optimaliseren: volwassenen doen niets voor de kinderen dat ze zelf kunnen doen.

Wij hebben vertrouwen in het beoordelingsvermogen van de kinderen. Wij vertrouwen erop dat ze fouten durven maken, deze herkennen (d.m.v. "logische" en "natuurlijke" gevolgen).

2. RESPECT

Achting voor jezelf, voor de ander(en), achting voor je omgeving.

3. VINDINGRIJKHEID

Op elk terrein (dus ook sociaal). Een jonge Rembrandt krijgt bij ons de mogelijkheden zich in dit aspect te ontwikkelen.

4. GEMEENSCHAPSGEVOEL

Mensen moeten om elkaar geven, zorg voor elkaar dragen. Belangstelling voor de anderen, i.p.v. egocentriciteit.

Belangwekkend, die vier doelen, maar wat voor theorie zit daar nu eigenlijk achter? En: hoe bereik je die vier doelen?

A) We leren de kinderen verantwoordelijk te zijn, hoofdzakelijk door de verantwoordelijkheid te geven. Vanaf de eerste dag. We vragen het kind, wanneer het bij ons wordt aangemeld, of het op onze school wil zijn, zegt het "nee",

dan wordt het niet als leerling aangenomen. Daarmee wordt een belangrijk basisprincipe in praktijk gebracht: de vrije keuze. Verder geloven we niet in preken, niet in straf, en ook niet in beloning. We geloven wel in goede voorbeelden. Zo wordt de kinderen duidelijk gemaakt welke hun vrijheden zijn, welke keuzen ze kunnen maken.

B) Van de staf wordt gevraagd de kinderen met respect te behandelen (vandaar: geen straf of beloning). De kinderen weten dat als ze zich op een respectloze manier gedragen, ze het klaslokaal zullen dienen te verlaten.

- C) We hebben niet een curriculum, maar drie:
- leer-vakken (taal, lezen, rekenen, etc.)
 - kreativiteit (*)
 - socialisatie

Aan elke van deze drie wordt per dag + 2uur besteed.

(*) Wat een kind ook maar wil leren en een leerkracht (of ouder) bereid is te onderwijzen, kan het leren. Of het nu muziek, vreemde talen, mand vlechten, of koeken bakken, of wat dan ook betreft.

- D) "Gemeenschapsgevoel" is niet te onderwijzen. Wanneer de competitiedrang echter verdwijnt tussen leerling en leerkracht, en tussen de leerlingen onderling, bestaat er grote kans dat de ontwikkeling van gemeenschapsgevoel een kans krijgt.

Wij beschouwen de IP-school als een "happy school"! De kinderen werken hard, geven zelf richting aan hun doen en laten, en er heerst een sfeer van plezier. Plezier in groeien, ontwikkelen, jezelf vooruit helpen.

zijn er zijwegen daarin te bewandelen. Eik mens is uniek. ik vond dit een hartverwarmende fijne avond. ik hoop dat het stof tot nadenken heeft gegeven. Dan is deze avond voor mij geslaagd.

COPYDATUM; 7 augustus 1988

BEZOEK AAN DE "TEAKE JAN ROORDASKOALLE" TE WYTGAARD.

Jannie Noordermeer, directrice van de basisschool te Wytgaard, nodigde mij eens op een symposium in Leeuwarden. dat genouden werd n.a.v. het vertrek van Ger van Eldert bij de S.A.D. Leeuwarden. uit voor een bezoek aan de Teake Jan Roordaskoalle.

Vrijdag 20 mei j.l. kwam het er van. Vroeg uit de veren: van Abcoude door het Flevoland naar Wytgaard. 8 km ten zuiden van Leeuwarden.

Heel hartelijk werd ik daar ontvangen op de enige school in West Europa gebaseerd op de Individual Pshychologie. Mij werd alle ruimte gegeven om op allerlei manieren kennis te maken.

Interessante ontmoetingen met de leden van het team hebben het bezoek zeer de moeite waard gemaakt. Onderwerpen. die te maken hadden met het onderwijs in het algemeen. maar ook die te maken hadden met de doelstelling van de school in het bijzonder. kwamen aan de orde.

Het werd mij duidelijk wat het in de praktijk kan betekenen. wanneer je kinderen benadert vanuit de vier opvoedingsdoelen: verantwoordelijkheid. respect. vindingrijkheid en deelnemendheid (ge-meenschapsgevoel). Zo mocht ik getuige zijn (nota bene samen met Theo Joosten van de S.A.D. Leeuwarden. die daar ook was) van een klasvergadering in groep 3/4. De onder-

eruit, of jij eruit" In dit geval zou ik eruit gaan. Wanneer je de kinderen eruit stuurt, is het risico van de machtsstrijd zeer aanwezig.

Het viel me op dat jij een konflikt als een machtsstrijd ziet. Jouw oplossing is dan maar weggaan. Het konflikt uit de weg gaan, omdat je bang bent een machtsstrijd aan te moeten gaan. Afhankelijk van hoe ik me voel in een bepaalde situatie spreek ik van machtsstrijd of niet. Een machtsstrijd herken ik aan mijn boosheid. Maar is een konflikt een machtsstrijd?

Het kan ook wraak zijn. Maar in de regel is het kijken naar wie verliezer of winnaar wordt. Konflikt roept per definitie een volgend konflikt op. Degenen, die verliezer is van deze machtsstrijd, wil winnaar worden van de volgende. Boosheid hoef je niet op elk moment te uiten, wanneer het jou uitkomt. Boosheid en boos zijn, zijn twee verschillende zaken. Handelen dient gebaseerd te zijn op respekt, en niet op "baas zijn over iemand". Als de basisbehoefte op een bepaald moment verschillend liggen, dan wordt het best moeilijk.

Mag je niet boos zijn. Mag je je emoties niet tonen? Mag je niet in aanraking komen met emoties?

Jawel, maar er zijn grenzen. Als het binnen het redelijke blijft is het prima. Maar het escaleert zo vaak. Het ontaardt vaak in het gekwetst voelen van het kind. Boosheid heeft zo weinig zin. Vanuit de achtergrond van waaruit ik het bekijk is boosheid weinig respektvol. Zo hebben we naar tal van die momenten gekeken. Ik heb ze benaderd vanuit mijn achtergrond, mijn waarheid. Het is niet de waarheid. Pak er van op wat voor jou van waarde is. Wat voor jou belangrijk is. Het heeft mij enorm geholpen om harmonisch met mijn gezin om te gaan. Uiteraard

Laat me u een indruk geven van een "gewone" schooldag:

eerste	periode home room socialization
tweede	"
derde	"
vierde	"
vijfde	"
zesde	"
zevende	"
achtste	"
negende	" home room absenten, opruimen.

Alle perioden duren ongeveer 40 min. Alleen de laatste periode slechts 5 minuten. De eerste periode, in de "home room", is een periode waarin de leerkracht (door de leerling als zodanig gekozen en door de leerkracht als zodanig aanvaard) op een gelijkwaardig niveau met de kinderen functioneert. De leerkracht is "toevallig" een volwassene, maar niet de uiteindelijk verantwoordelijke persoon (middels allerlei sancties) voor wat zich in de "home room" afspeelt. Geen verboden, geen "sssst!", geen dreigementen. De leerkracht kan een kind niet wegsturen, omdat het "lastig" is. De leerkracht is opzettelijk "macht"eloos gemaakt. Hij/zij moet met de kinderen samenwerken op basis van eigen sociale vaardigheden, vriendelijkheid, genegenheid, en persoonlijke kwaliteiten.

Alle kinderen in de "home room" hebben mij als "home room adviser" gekozen. Ze hebben dus een keuze gehad. Ik, als leerkracht, heb de vrijheid gehad je al dan niet te aanvaarden. Als er teveel leerlingen zijn zegt een leerkracht "nee, sorry, er zijn er al te veel". Een kind kan zijn natuurlijke ouders niet kiezen, zijn schoolouder (en dat is wat een T.A. is) kan het wel zelf kiezen (T.A. = teacher adviser) Als je nu in mijn groep bent en om een of andere reden daar niet langer wilt zijn, kun je

aan een andere T.A. vragen of je in zijn/haar groep mag komen. Een leerkracht kan niet van een kind af, we willen geen "rejection". (afwijzing)

Iedere T.A. heeft het advies gekregen tenminste eenmaal per week een groepsraad te beleggen.

Vraag: Houd ik als leerling mijn T.A. gedurende mijn hele schoolloopbaan?

Antwoord: Ja, dat is mogelijk.

Vraag: Hoe kan ik als ik voor het eerst op school kom, en dus niemand ken, een T.A. kiezen?

Antwoord Als je voor het eerst op school komt wordt jou een T.A. toegewezen; deze houd je dan twee weken. Als je daarna wilt wisselen, dan ga je iemand anders vragen. Deze procedure geldt ook voor nieuwkomende leerkrachten.

PERIODEN 2 T/M 4:

Deze perioden zijn bestemd voor leer- vakken.

Gedurende deze perioden, en trouwens de gehele dag door, zijn er twee plaatsen waar de kinderen kunnen leren:

* de bibliotheek

Absolute stilte, je kunt hier lezen, denken, slapen (maar niet snurken).

* de studie ruimte

Met reken-tafel, lees-tafel, taal-tafel.

PERIODE 5;

Deze wordt besteed aan het gebruiken van de lunch.

PERIODE 6 T/M 8:

Dit zijn de periodes voor de creatieve vakken.

gewaarschuwd. Helaas zonder resultaat. Het valt ook niet mee voor drie knullen (8, 10 en 12 jaar) om zo'n hele zondag in huis te zitten, dat begrijp je best.

Maar uitgerekend als jij in de keuken eten staat klaar te maken, maken zij er in de huiskamer "een bende" van. Je zou wel uit je vel kunnen springen.

Oplissing:

Je vindt dat je nu al de hele dag hebt lopen waarschuwen, en storm of geen storm: wie niet horen wil, moet maar voelen. De groeten!! De maat is nu vol. Je geeft ze alle drie voor 7 stuivers en gaat met een rood hoofd de keuken weer in.

Dat was dat.....

Ik denk dat dit zeker niet de oplossing is. Het getuigt niet van respect. Het heeft meer te maken met wat te doen wat ik zeg, want anders dan, etc. Spreek je over gelijkwaardigheid, dan is deze oplossing zeker niet aan de orde.

Maar wat dan wel?

Af en toe wil een mens op zijn donder krijgen! Je wilt aan de grenzen herinnerd worden. Daar geloof ik echt in.

Belangrijk is als IP-er te kijken waartoe doe je dat, en niet waarom doe je dat. Dat vraagt namelijk om een volgend waarom, etc. We gaan ervan uit dat elk gedrag doelgericht is. Je kunt dus aan het doel zien, wat de bedoeling van het gedrag is. Waartoe wil je grenzen verleggen? Het zou best met een machtsstrijd te maken kunnen hebben. Kan ik dit winnen? Ik kan me niet voorstellen, dat iemand zegt dat hij/zij graag op zijn/haar donder krijgt. Nee, uit het respect voor de ander en voor jezelf zou het beter zijn de vraag te stellen: "of zij

behandeld zou willen worden vanuit de gelijkwaardigheid". Maar als ik voor een probleem, dat mij heel erg hoog zit, aandacht zou willen hebben, dan vind ik het fijn dat de aandacht die ik van de ander zou willen hebben, mij dat dan ook geeft. Dus ik denk dat je omgekeerd ook zou willen handelen. Aandacht geven op het moment, dat het gebeurt. Aandacht geven is iets anders dan aandacht eisen. Niet gaan dreinen als de ander hier niet aan tegemoet kan komen. Want je kunt zo iets niet claimen van de ander. Je kunt het hooguit wensen. Je moet er wel rekening mee houden dat elk mens (en elk mens is uniek!) zijn eigen mogelijkheden en zijn eigen grenzen heeft. En als de grens van de ander ergens anders ligt dan de jouwe op dat moment, dan kon het wel eens moeilijk worden!!! En dan is het een kwestie van respekt hebben voor elkaar. Hoe je ermee omgaat. Anders zit je in een konfliktsituatie. Dat betekent enorm veel begrip opbrengen voor elkaar.

Bij jongere kinderen zullen de grenzen veel korter bij elkaar liggen dan ouderen. De aandacht gaat toch de hele dag door?

Dat zou kunnen. Maar jij bepaalt dat.

Opvoeden doe je toch vanuit liefde?

Ik denk dat je het vanuit respekt doet, dan komt de liefde daarbij. Opvoeden vanuit puur liefhebben kan ontzettend verpletterend zijn.

Zou je het op het eerste voorbeeld nader willen ingaan?

EERSTE VOORBEELD:

Het stormt, dat is ook aan de drie kinderen te merken. Ze zijn al de hele dag behoorlijk uitgelaten en je hebt ze al diverse malen

Eens per week kan een leerling deelnemen aan een kleine discussiegroep, die begeleid wordt door de T.A. Daar kan worden gesproken over ieder gewenst onderwerp, met gemiddeld 4 tot 6 kinderen. Eens per maand heeft de T.A. een interview (gesprek/onderhoud) met iedere leerling uit zijn/haar groep, om over de gemaakte vorderingen te praten. Dus als leerkracht zie ik jou, leerling:

1. iedere dag in de home room
2. 1 x per week in een kleine discussiegroep om te praten over wat jullie maar willen
3. 1 x per maand om het met je over de vorderingen op leergebied te hebben.

Een weekschema voor een leerling zou eruit kunnen zien als volgt:

Per.	maandag	dinsdag	woensdag	donderdag	vrijdag
1.	nomeroom	nr	nr	nr	nr
2.	Ta 50	Re 40	biblio	Re 40	Ta 50
3.	Re 41	Ge 60	Re 41	Ge 61	Re 41
4.	Na 54	na 54	Na 54	Na 54	Na 54
5.		L U	N C	H	
6.	I.L.	Gitaar	Disk.	I.I.	Toneel
7.	koken	Spaans	EHBO	Test	Toneel
8.	koken	typen	biblio	tennis	grpsr
9.	nomeroom	nr	nr	nr	nr

De leerstof is verdeeld in wekeenheden (units) die aan het eind van elke week worden afgesloten met een test, die aantoonst of de behandelde leerstof ook echt verwerkt is.

Een schooldag van een leerling zou er als volgt uit kunnen zien; op maandag besluit het kind om naar rekenen (Re 22) te gaan. Re 22 wordt op maandag, woensdag en vrijdag gegeven, Het kind gaat dus naar Re 22, dat op drie dagen gegeven zal worden, maar dit kind is intelligent en

denkt aan 1 lesuur genoeg te hebben. Na afloop van dit lesuur kan het kind om de test vragen en als er voldoende gescoord wordt dan hoeft het kind op woensdag en vrijdag niet meer naar Re 22 te gaan.

Als het kind niet goed met de leerkracht kan opschieten hoeft het helemaal niet naar de les te gaan.

De leerstof kan nl. op 5 verschillende manieren worden verwerkt.

Deze 5 manieren zijn:

1. De lessen volgen.
2. Naar de bibliotheek gaan om daar m.b.v. boeken voorbeelden en sleutels de leerstof door zelfstudieeigen te maken.
3. Naar de studieruimte gaan waar aan diverse tafels leerlingen elkaar helpen met het verwerken van de leerstof.
4. Bijles van een leerkracht, elke leerkracht wordt geacht om 's middags tenminste 1 bijles te geven. Als een leerling tijdens de les iets niet begrepen heeft kan op deze manier om extra uitleg/hulp gevraagd worden.
5. N.B. de 5e manier kan niet worden genoemd omdat, de opname van de bandopname niet te verstaan is.

In de Engelse taal zeggen we: bij leervakken (theorievakken) is het niet de leerkracht die de leerling iets leert, hij doceert zijn vak. Het leren wordt door de leerling zelf gedaan. Wanneer een leerling iets vraagt dat buiten het leerstofgebied van de te behandelen unit valt, dan wordt hij verwezen naar de juiste unit.

Opmerking van het publiek: Het lijkt wel op geprogrammeerde instructie (g.i.)

Antwoord: Inderdaad lijkt dit op g.i., maar er zijn belangrijke verschillen, b.v. g.i. wordt

regels omgaan. Ze kennen hierdoor het ritme. Door het doen, door het consequent volhouden, wordt een nieuwkomer daarin meegenomen. Dit hoeft ook niet uitgelegd te worden); zo funktioneert dit bij een kleiner kindje ook.

Wat doe je met kinderen, die in een bepaalde periode door omstandigheden wat meer aandacht nodig heeft? Het is meestal tijdelijk. Kun je dan ook zeggen "niet nu, maar straks"?

Het hangt helemaal van je eigen marge af. Van je eigen tolerantie. Jouw tolerantie is anders dan de mijne. Het is ook niet zo dat het een recept is voor allemaal. Zo werkt het niet. Ik denk dat je het moet aanpassen aan je eigen mogelijkheden en ook je eigen grenzen. Vanuit respect voor jezelf en voor de ander en voor wat er mogelijk is in jouw situatie. Is het een tijdelijke periode, dan kun je ook niet spreken van "overmatige aandacht". Dan heeft het kind iets extra's nodig, om weer door te kunnen groeien naar meer moedige, evenwichtige volwassenen. En als jij daarin kunt begeleiden, dan is dat heel fijn. Ga er ook van uit hoe jij in die situatie behandeld zou willen worden. Jij neemt waar, jij observeert. Adler heeft gezegd: "Alles kan ook anders zijn!"

Wanneer leren kinderen dit?

Het begint in de wieg! Dit wordt tegen de achtergrond geplaatst van het groeien naar gemeenschapsgevoel. Maar als je op een bepaald moment aandacht nodig hebt voor een bepaald probleem, dan kan ik niet zeggen "nu niet maar straks"

Hoe zie je dat tegen de achtergrond van gemeenschapsgevoel?

Er staat; "behandel elk mens, zoals jijzelf

het geen probleem! Spontaniteit heeft zeker een plaats. Het wil echt niet zeggen dat buiten de afgesproken tijd niets mogelijk is. Het is een oplossing voor de ouders/verzorgers die over de hele dag een heel programma hebben, waar je gewoon een aantal taken hebt die je moet vervullen. Kijk ik naar mezelf, dan heb ik mijn groepen, mijn studie, ik moet analyses maken, grafologische handschriften die ik moet nakijken, vergaderingen, avonden zoals deze; ik heb een scala aan werk. Als ik dit niet geordend zou indelen, en aan de spontaniteit over zou laten, ben ik echt de hele dag bezig. Het voordeel is dat mijn kinderen weten waar zij aan toe zijn, en ik kan mijn werk goed indelen.

Is dit niet afhankelijk van leeftijd? Hoe kun je een vierjarige zeggen "nu even niet, maar om half vier". Heeft een vierjarige dat tijdsbesef? Weet een kind om negen uur waarom het geen aandacht krijgt, en om half vier wel? Kun je om half vier het kind aandacht geven, dat het om negen uur vroeg?

Kinderen in de leeftijd van 0 tot ongeveer 6 jaar zijn zich niet bewust van tijd. Alles gebeurt puur gevoelsmatig. In die leeftijdsfase speel je in op ritmes en datgene wat binnen het vermogen ligt. Maar je moet er van uitgaan, dat alles tegen die achtergrond van stimuleren van gemeenschapsgevoel e.d. gaat. Dus je kunt inderdaad een kind dat heel klein is gaan leren "niet nu maar straks". Dat is ook geen kwestie van weten, (zelfs voor volwassenen is dit moeilijk); het weet wel dat er bepaalde regels zijn die door het hele gezin in acht genomen worden. En door er consequent mee om te gaan, (je kunt het vergelijken met een kleuter die op school komt; waar een aantal kinderen in een bepaalde ritme zitten, die gewoon door het meedoen in het ritme meekomen. De kinderen kennen de regels, doordat ze langer met die

een leerling niet eens toegelaten tot de volgende unit als de unit waar het mee bezig is nog niet af heeft.

Bij ons wel want de leerling beslist zelf! Daarom faalt g.i. Het is nl. logisch van opzet, maar niet psychologisch.

In ons systeem bepaalt de leerling zelf waar en wanneer bepaalde leerstof eigen gemaakt wordt en dit hoeft niet perse in het leslokaal of tijdens de les te gebeuren. De leerling heeft in dit opzicht absolute vrijheid.

Het merendeel van de leerlingen (95%) volgt gewoon de lessen volgens het lesrooster.

Ons leerplan zit als volgt in elkaar:

Per vak is de leerstof verdeeld in units, die beginnen bij nummer 1 en oplopen tot + 145. E.e.a. verdeeld over meerdere cursusjaren.

Als een leerling zich voor onze school aanmeldt, wordt na een introductieperiode (+ 14 dagen), per vak het aanvangsniveau vastgesteld. Dit aanvangsniveau kan per vak verschillen. Een leerling kan dus bij rekenen bij unit 22 zitten met zijn niveau en bij taal op het niveau van unit 45.

Op een traditionele school wordt een leerling dan geplaatst in een bepaald cursusjaar, maar bij ons heeft hij zelf een keuze. De school doet slechts een aanbeveling (e.e.a. naar aanleiding van de afgelegde test). De resultaten van de test worden ook met de ouders besproken. Wanneer een leerling, tegen het advies van de school in, te hoog begint en onvoldoende scoort bij de wekelijkse testen, dan adviseren wij (d.i. de school) om op een lager niveau te beginnen, dit is weer slechts een advies, het kind beslist! Zoals ik al eerder zei leert een kind bij ons op school + 10% meer in + 1/3 van de tijd, die daarvoor in het traditionele onderwijs nodig is. Dit komt m.i. doordat ons leersysteem logisch en doordacht is, en na langere of kortere tijd komt elke leerling in de juiste niveaugroep terecht.

Vraag van het publiek: Hoe kan dit gerealiseerd worden wanneer er veel kinderen worden aangemeld en die allemaal advies nodig hebben. Ik denk dat het moeilijk is om veel kinderen tegelijkertijd advies te geven.

Antwoord: Ik zal proberen u dit aan de hand van een voorbeeld duidelijk te maken. Zoals u weet begint elke leerling met een introductieperiode van 2 weken. Laten we veronderstellen dat u een groep leerlingen bent die ik advies zal moeten geven. Van maandag t/m vrijdag wordt u allemaal getest. Ondertussen bekijk ik de gegevens die over u van uw vorige school zijn meegekomen. In de tweede week heb ik een afspraak met u. Ik beschik dan over de uitslagen van de testen (we gaan ervan uit dat u een leerling bent van 11 jaar). Laten we even aannemen dat u verwacht in het 5e leerjaar geplaatst te worden. Ik zou tegen u zeggen (hoe heet u?) Adam, vorige week ben je getest en ik denk dat je op de juiste plaats zit (5e leerjaar). Het advies dat ik u geef wordt ook d.m.v. een brief aan uw ouders meegedeeld. Hoe lang heeft dit geduurd? Twee minuten? O.k. laten we aannemen dat de persoon die naast u zit geen groot licht is (algemeen gelach) en dus ook minder goede testresultaten heeft. Sommige kinderen vinden dit niet zo leuk. Tegen u zou ik dus zeggen (hoe heet u?) Jos, vorige week ben je getest, en dat ging niet al te goed. Je hoort met al je vakken in het 1e/2e leerjaar en mijn advies is om met rekenen met unit 1 te beginnen en dit geldt in meerdere of in mindere mate ook voor de andere vakken. U krijgt ook een brief mee voor uw ouders om e.e.a. met hen te bespreken. Wanneer u uw ouders meedeelt dat de resultaten van de test laag zijn, zijn ze misschien verontrust, en willen met de leerkracht spreken. (De leerkracht mag niet met de ouders alleen praten, maar alleen in het bijzijn van het kind zelf. E.e.a. vloeit voort uit RESPEKT, een van de

teruggebracht. Een idee om met die aandacht beter uit de voeten te kunnen is om aandacht over de dag te verdelen. Wat een heilzaam middel is gebleken (dat pas ik ook in mijn eigen gezin toe) is om afspraken te maken met je kinderen over de tijd waarop jij voor de volle 100% voor hun ter beschikking bent. Zelf neem ik daarvoor de tijd van 15.30 uur tot aan de tijd van de avondmaaltijd. Die tijd is er ook om echt met mijn kinderen activiteiten te doen, indien zij dat willen. Soms spelletjes, zwemmen, fietsen, computeren; maar die tijd is er voor de kinderen. Ook wat de telefoon betreft. Tegen de mensen die mij opbellen, zeg ik ook dat het de tijd, die voor mijn kinderen ter beschikking is, of het bezwaarlijk is later terug te bellen. Uiteraard zijn daar uitzonderingen op te maken. Voor uitzonderingen kunnen mijn kinderen best begrip voor opbrengen. Het heeft mij als moeder voor heel veel problemen behoed. Je kunt tegen de kinderen ook zeggen: "jongens nu niet, half vier!" Door die duidelijkheid wordt dit gemakkelijk door de kinderen geaccepteerd. Het consequent ermee omgaan is heel belangrijk in dit soort situaties. Het helpt om een aantal problemen te miniseren.

Als er zomaar mensen komen binnenvallen, hoe vang je dat op?

Ik vraag de mensen niet om een andere keer te komen. Ik nodig ze juist uit om gezellig erbij te komen zitten. Vertel dat ik een spelletje aan het doen ben. Maak duidelijk dat ik daar nog even mee door wil gaan.

**Gaat er dan niet spontaniteit verloren?
Ik kan me niet voorstellen dat je deze afspraak elke dag kunt hanteren?**

Het ligt er helemaal aan waar jouw grenzen liggen. Is het geen probleem voor jou, dan is

hoor: voor de zoveelste keer probeert hij de knoppen van het gasfornuis uit.

Oplissing:

Zonder wat te zeggen (het is immers niet de 1e keer) til je het ventje op en zet hem in de box. Hij zet het prompt op een oorverdovend gekrijs. Je blijft kalm en vriendelijk en gaat in de keuken verder met je werk, ervan bewust, dat je je peuter wat wilt leren zonder hem te straffen. Als hij stil is til je hem uit de box, zwijgt over het gebeurde en geeft hem de kans te laten zien, dat hij in de keuken kan zijn zonder aan de knoppen te draaien.

BEN JE HET EENSIONEENS, MOTIVEER JE ANTWOORD.

Ik denk dat als we de papiertjes met de voorbeelden zouden laten rouleren, dat er weer geheel andere oplossingen zouden komen. Ik geloof ook, als ik de reactie zo peil dat het heel herkenbare situaties zijn. Het zijn ook situaties waarvan ik je kan verzekeren dat ouders er radeloos van worden. Zeker het eetprobleem en de telefonades. Kinderen presteren het werkelijk om de haverklap uitgerekend als jij aan de telefoon zit met vragen te komen "mag ik een koekje?" Je zult dan altijd merken dat ze weer iets anders verzinnen. Tevens heb ik opgemerkt bij het rondgaan van de groepen een reactie was, dat het als zeer prettig ervaren werd dat bij andere mensenouders dezelfde problemen spelen. Iedereen zit met hetzelfde probleem. Dat is het fijne van oudergroepen. Je hoort van elkaars problemen; gedeelde smart is halve smart. Al weet je niet direkt een oplossing voor het probleem, het feit dat je er samen om kunt lachen, herkenbaar wordt, dan wordt het probleem met 50% al

pijlers van het systeem!) Wanneer uw ouders dus op school komen dan wordt met u en met hen besproken waarom een bepaald advies gegeven is. Uw ouders kunnen hun mening kenbaar maken maar u (de leerling) neemt uiteindelijk de beslissing. Adviseren neemt dus niet zoveel tijd in beslag.

Vraag: Gesteld dat unit 1 ook nog te moeilijk is, wat dan?

Antwoord: Dan moet er natuurlijk iets anders gebeuren.

*) Het kind zit op een verkeerde school (b.v. een verstandelijk gehandicapt kind) en zal dus naar een andere school moeten;

*) Er moet een aangepast programma komen voor dit kind, maar dit soort problemen komt niet vaak voor.

HET DISCIPLINAIR SYSTEEM

Onze schoolorganisatie zit als volgt in elkaar:

Hoofd van de school	AVO-sectie (theorie)
	Kreatieve sectie
	Teacher adviser
	(soort mentor)

De schoolconsultant is een extern figuur die meehelpt met het oplossen van problemen die de teacher-adviser niet kan oplossen.

Wij gaan nu bekijken wat er met een leerling gebeurt, die zich tijdens de les misdraagt en wat de schoolregels zijn en de consequenties daarvan.

DE SCHOOLREGELS

1. Doe niets dat jezelf en/of anderen in gevaar kan brengen of schade kan veroorzaken aan gebouwen of eigendommen van de school en/of

anderen.

2. Je bent nooit alleen, zonder toezicht op enige plaats op het schoolgebouw/schoolterrein, behalve wanneer je onderweg bent van lokaal A naar lokaal B (kinderen zijn dus steeds in gezelschap van dan wel onder toezicht van een volwassene).
3. Op verzoek van de leerkracht moet het klaslokaal onmiddellijk en zonder commentaar verlaten worden (dit wordt door de leerkracht kenbaar gemaakt door naar de leerling te wijzen).

Vraag: Hoe valt regel 3 te rijmen met wederzijds respect? (Mag een leerling ook een leerkracht eruit sturen?)

Antwoord: Wanneer een leerkracht zich in het klaslokaal misdraagt dan kan hij/zij niet door een leerling uit de klas gestuurd worden (e.e.a. heeft te maken met voorschriften die gebieden dat een leerkracht in het leslokaal aanwezig dient te zijn). Maar wat zou er gebeuren als ik een slecht onderwijzer zou zijn? De leerlingen verlaten dan het lokaal en ik blijf met een leeg lokaal achter. Want iedere leerling mag ten alle tijden het lokaal verlaten.

Als het kind zich misdraagt is de enige opdracht die de leerkracht kan en mag geven, de non-verbale opdracht het klaslokaal te verlaten (dit wordt aangegeven door het zonder woord aanwijzen van de leerling). Laat me even uitleggen waarom dit zo dient te gebeuren:

1. De leerling is uit eigen vrije wil het klaslokaal binnengekomen;
2. De leerling misdraagt zich;
3. De leerkracht wil niet in discussie treden met de leerling, dus wijst hij naar de leerling en deze verlaat zonder geluid het klaslokaal.
Eenmaal op de gang kan de leerling proberen

toch niet alleen voor jullie plezier...'
Aldus geef je ze als een "brullende leeuw" hun vet en loopt nijdig weg.

BEN JE HET EENS/ONEENS, MOTIVEER JE ANTWOORD.

DERDE VOORBEELD:

U zit met het hele gezin aan de avondmaaltijd. Dat is onderhand een "kriem" geworden, want Els, 5 jaar oud, wil de laatste tijd niet meer eten. En ze zal eten, eten wat de pot schaft en niks appelmoes! Klaar uit. Maar ondertussen weet ze wel de sfeer en de avondmaaltijd van het hele gezin te verpesten. U zit met uw handen in het haar.
Wat doet U? Motiveer uw antwoord.

VIERDE VOORBEELD:

Uw ondernemende tweeling, net nog geen 4 jaar, (wat zijn ze aan school toe...) heeft enthousiast de net uitgekomen tulpen en narcissen uit de tuin van uw buurman tot een mooi boeket gebundeld en komt dat aan u overhandigen.

Oplossing:

Ze begrijpen niets van het feit, dat deze weldaad "beloond" wordt met een middagje "kamerzitten en vanavond zal ik het wel tegen je vader zeggen... en dan zwaait er wat!"

BEN JE HET EENS/ONEENS, MOTIVEER JE ANTWOORD.

VIJFDE VOORBEELD:

Je hebt nog een klein hummeltje in huis van goed 1½ jaar. Een heerlijk kereltje: stevig op z'n beentjes; goed gehumeurd; vrolijk en ondernemend; de wereld lijkt een avontuur voor hem. Op dit moment ben je in de keuken bezig en ja

Het stormt, dat is ook aan de drie kinderen te merken. Ze zijn al de hele dag behoorlijk uitgelaten en je hebt ze al diverse malen gewaarschuwd. Helaas zonder resultaat. Het valt ook niet mee voor drie knullen (8, 10 en 12 jaar) om zo'n hele zondag in huis te zitten, dat begrijp je best.

Maar uitgerekend als jij in de keuken eten staat klaar te maken, maken zij er in de huiskamer "een bende" van. Je zou wel uit je vel kunnen springen.

Oplissing:

Je vindt dat je nu al de hele dag hebt lopen waarschuwen, en storm of geen storm: wie niet horen wil, moet maar voelen. De groeten!! De maat is nu vol. Je geeft ze alle drie voor 7 stuivers en gaat met een rood hoofd de keuken weer in.

Dat was dat.....

BEN JE HET EENSIONEENS, MOTIVEER JE ANTWOORD.

TWEDE VOORBEELD:

Je hebt de thee op het theelichtje klaar staan, in afwachting van de thuiskomst van jullie twee kinderen: een zoon van 8 en een dochter van 10 jaar. Gezellig!! Terwijl jullie zo genietend bij elkaar zitten gaat de telefoon. Je beste vriendin belt op,, haar jongste spruit is van de trap gevallen... Enfin, een heel verhaal. De twee van jou beginnen te "bakkeleien" met elkaar en je raakt gefrrriteerd. Tot overmaat van ramp roept de dochter je ook nog te hulp.

Oplissing:

"Dat gebeurt verdorie nu altijd als ik even aan de telefoon ben. Begrijpen jullie dan NOOIT dat ik even rustig met iemand wil praten? Ik ben er

om weer terug te gaan, het lokaal in. Als de leerkracht dit wil is het goed, zo niet dan volgt weer de non-verbale opdracht het lokaal te verlaten.

Wij zijn ervan overtuigd, dat dit een uitermate logische manier van omgaan met leerlingen is. De leerling is uit eigen vrije wil het lokaal binnengekomen, in dit lokaal wordt de leerkracht geacht les te geven en als een leerling zich niet behoorlijk kan gedragen dan hoeft de leerkracht om zich zelf te beschermen tegen overspannen worden en om de andere leerlingen te beschermen in hun leerproces, diegene die zich misdraagt alleen maar aan te wijzen en de regels van de school gebieden dan dat het leslokaal onmiddellijk en zonder een woord te zeggen het lokaal verlaat.

Als de leerling toch iets zegt, al is het alleen maar "waarom?" dan wordt de leerling naar het hoofd gestuurd. Daar wordt duidelijk gemaakt dat bij aanmelding voor de school de regels van de school zijn uitgelegd en dat de leerling/ouders daarmee ingestemd hebben en als je dat niet doet dan word je eruit gestuurd. Maar dit kan slechts een paar keer gedaan worden, dan volgt verwijdering van de school. Laat ik hier wat dieper op ingaan. U weet de 3 schoolregels nog. Een leerling wordt pas toegelaten wanneer hij/zij deze 3 regels kan begrijpen en zich daarin houdt. Ook de ouders moeten deze regels onderschrijven. Elke overtreding van de schoolregels wordt genoteerd op de kaart van de leerling. Heeft de leerling de regels 3x overtreden, dan wordt dit besproken door Hoofd van de school, teacher adviser en de leerling. Er wordt nu gekeken wat eraan gedaan kan worden. Na 6x de regels te overtreden, volgt weer een gesprek met Hoofd van de school, teacher adviser, leerling en ouders. Het hoofd brengt naar voren dat hij niet weet of deze school voor de leerling een goede keuze was. Na

elke 2 overtredingen meer wordt de leerling naar huis gestuurd, om over zichzelf en zijn (wan)gedrag na te denken (van de ouders wordt dan verwacht dat zij hun kind zonder discussie naar zijn/haar kamer stuurt zonder radio-t.v. boek of enig ander tijdverdrijf). Bij de 12e overtreding komt er een commissie bij elkaar om te beslissen wat er met de leerling gaat gebeuren en soms komt het voor dat een leerling van de school gestuurd wordt. 12x is echt het maximum.

Dit is in grote lijnen ons disciplinair systeem en ik denk dat we nu het hele schoolstelsel besproken hebben.

P A U Z E

Na de pauze worden er vragen gesteld.

Vraag: Bent u niet bang dat de ouders uw schoolstelsel zullen gaan misbruiken om hun kind onder de duim te houden?

Bijvoorbeeld: Als je niet aan de regels houdt dan word je van school gestuurd, heb dus het hart niet om je weer te misdragen.

Antwoord: Dat zou kunnen, maar bedenk wel dat de ouders niet van te voren op de hoogte gesteld worden van het systeem van 3x, 6x, 12x eruit gestuurd worden

Het komt voor hen ook als een verrassing als ze na 6x op school moeten komen. Ouders van de leerlingen hebben geen contact met de leerkracht maar met de teacher-adviser. Deze T.A. wordt een soort mentor van de leerling. Ouders kunnen (mogen) alleen met de T.A. praten in aanwezigheid van de leerling. De T.A., leerkracht en het hoofd kunnen op geen enkele manier contact opnemen met de ouders zonder dat de leerling dit weet en daarbij aanwezig is. Wanneer de ouders iets willen weten over de vorderingen van hun kind, dan vragen zij dit aan het kind. Wanneer het kind dit weigert dan

van de opvoeder, onderwijzer om dat gemeenschapsgevoel te ontwikkelen. Dreikurs zegt dat er een aantal DOELEN zijn. Aan de hand van die doelen is gedrag te herkennen:

1 AANDACHT VRAGEN

2 MACHTSTRIJD

3 WRAAK

4 TONEN VAN ONVERMOGEN

De elementen zijn bij jezelf te herkennen. Het heeft te maken met emoties, waar we vanavond niet te veel op in kunnen gaan, daar ons thema "Overmatig aandacht vragen" is. Aandacht op zich, daar is natuurlijk niets op tegen. Elk mens heeft behoefte aan aandacht. Maar waar het omgaat is overmatig aandacht vragen. Overmatig aandacht vragen is niet in overeenstemming met het gemeenschapsgevoel. Rudolf Dreikurs heeft dit ook "de verkeerde doelstellingen" genoemd. Daar bedoelde hij mee, dat overmatige aandacht en machtstrijd alleen te maken heeft met egoïsme. Hetgeen inhoudt dat er geen bijdrage aan het groter geheel geleverd wordt. Daarom spreekt hij over "verkeerd". Als een kind teveel aandacht vraagt, dan kun je dat aan jezelf herkennen, doordat je gefrriteerd raakt. Het kan uiteraard overgaan in een machtstrijd. Heel vaak is het zo dat je in een machtstrijd zit en dan weer in aandacht. Het kan ook omgekeerd werken. Heel vaak lopen die dingen door elkaar heen. Het is niet zo dat er alleen maar sprake is van aandacht of machtstrijd. De vijf enveloppen/opdrachten/situaties: (In dit verslag worden alleen de voorbeelden genoemd!)

EERSTE VOORBEELD:

staan.

Dit zijn belangrijke zaken die ik heb meegekregen in mijn opleiding. Ik moet zeggen dat ik daar wel bij vaar.

Gelijkwaardigheid, kinderen opvoeden tot evenwichtige, moedige volwassenen zijn belangrijke momenten bij Alfred Adler en Rudolf Dreikurs. Bij de laatste wil ik nog stilstaan;

Rudolf Dreikurs is iemand geweest, die een aantal begrippen heeft neergezet, van waaruit het gedrag van m.n. kinderen, beter te begrijpen is. Hij heeft dat gedaan, omdat de Individual Psychologie ervan uitgaat, dat elk mens deel uitmaakt van een groter geheel en daartoe zijn "steentje" kan bijdragen, om het groter geheel aangenamer, harmonieuser, meer tot een geheel te maken. Een IP-er denkt doorgaans meer in termen van WIJ dan in termen van IK. Het is ook de bedoeling dat kinderen daartoe opgevoed worden. Te leren hun steentje bij te dragen in een groter geheel. Daar zijn vier elementen voor, die in opvoeding bij de IP centraal staan:

- 1 RESPEKT HEBBEN VOOR ELKAAR, OOK VOOR JEZELF.
- 2 AANLEREN VAN KREATIVITEIT, VINDINGRIJKHEID.
- 3 HET DRAGEN EN NEMEN VAN VERANTWOORDELIJKHEID.
- 4 HET ONTWIKKELEN VAN GEMEENSCHAPSGEVOEL.

Deze elementen grijpen in elkaar. Het is niet los te koppelen van elkaar. Waar het uiteindelijk allemaal toe leidt is HET ONTWIKKELEN VAN GEMEENSCHAPSGEVOEL! Ip-ers gaan ervan uit dat gemeenschapsgevoel iets is wat potentieel in ieder mens aanwezig is, dat in principe elk mens ertoe geneigd is, zijn steentje bij te dragen aan het groter geheel. Het is de taak

kan alleen contact worden opgenomen met het hoofd en die kan een gesprek organiseren tussen ouders en T.A. en het hoofd is ook bij dit gesprek aanwezig.

Bij aanmelding van hun kind krijgen de ouders van de school een gratis cursus over de grondslagen van de school en de opvoedingsprincipes van Alfred Adler.

Vraag: Krijgt de leerkracht ook 'n opleiding?

Antwoord: Sommige leerkrachten hebben het snel onder de knie en sommigen leren het nooit! Van de leerkracht wordt verwacht dat hij een democratisch leider is!

Vraag: Wat zijn de toelatingseisen?

Antwoord: De ouders worden geacht de gratis door school verzorgde cursus over de grondslagen van de school en de I.P.-grondbeginselen te volgen.

Van de ouders wordt verwacht dat zij de schoolregels onderschrijven en bij de uitvoer daarvan zullen meewerken.

Vraag: Uit welke milieus komen de leerlingen?

Antwoord: Voor het merendeel ouders uit de "betere" milieus en ouders met een hoger opleidingsniveau.

(Hij vertelt nu iets van de situatie in Illinois. Hij vertelt ook dat meer informatie gevonden kan worden in The Journal of Individual Psychology november 1977, die in zijn geheel gewijd is aan IP-scholen.

Vraag: Hoe bent u op het idee voor dit schoolstelsel gekomen?

Antwoord: Na een ontmoeting met een ex-student die in het onderwijs werkzaam was en hem vertelde dat zij niet gelukkig was met het schoolstelsel waarin zij werkte en hem vroeg of hij een beter systeem, wist, is hij gaan nadenken over dit onderwerp. Hij ging voorwaar-

den formuleren waaraan een "ideale" school moest voldoen. Na 4 jaar had hij + 400 voorwaarden. zoals

- * op een ideale school wordt een kind niet geleerd wat het al weet
- * op een ideale school wordt een kind niet geleerd wat het onmogelijk leren kan
- * schoolregels moeten eenvoudig zijn
- * er moeten weinig schoolregels zijn. die logisch zijn

Na 4 jaar vielen al deze voorwaarden als de stukken van een legpuzzel ineen. Ik heb slechts een ding veranderd. dat is: het onderwijs moest gegeven worden in kleine groepen. Vraag: Wie ontwerpt de unit?

Antwoord: De school. die dit weer afleidt van het door de centrale overheid voorgeschreven leerprogramma.

Hij geeft nog twee praktijkvoorbeelden waaruit duidelijk blijkt dat het systeem uitblinkt door de eigen verantwoordelijkheid van het kind dat altijd zelf mag beslissen of en waar het iets wil leren.

SLOTWOORD

De regels zijn simpel. maar aan deze simpele regels wordt streng de hand gehouden. En op wangedrag wordt door de school steeds gereageerd. 10% van de kinderen past in de traditionele school. 90% van de kinderen past in het IP-schoolsysteem. Bij ons heerst vrijheid. en wederzijds respect. Het resultaat is blijfelukkige kinderen die graag leren!

AANBEVOLEN LITERATUUR:

- ADLER. A The doctor as educator. In a. Adler & C. Furtmuller (Eds.)
Heilen und Bilden. Muenchen. 1914.
- ADLER. A The Individual Psychology of Alfred Adler. H.L. & R.R. Ansbacher

worden. Met name naar kinderen toe is dit zo wie zo heel moeilijk: als je iemand pas kent, dan ga je heel voorzichtig met die persoon om. Bang om iets kapot te maken, bang om iemand kwijt te raken/verliezen. Je hebt er heel veel voorover om iemand te vriend te houden. Maar zodra je met iemand een bepaalde relatie hebt, met mensen, met wie je nabij contact hebt (kinderen!), daar mag je kennelijk van alles mee uitspoken. Je kunt ze schoppen, slaan, straffen, in de hoek zetten zoals het jou te pas komt! En dat vind ik een hele vreemde reactie. Waar je zo je best doet om met iemand in contact te komen, een band met iemand hebt, kun je naar mijn mening niet op zo'n ongepaste manier met iemand omgaan.

2 MAAK ELK MOMENT TOT ZO'N MOMENT. ALSOF 'T HET LAATSTE IS.

Dat is heel bewust leven! Het houdt ook heel wat in. En als je zo met mensen kunt en durft om te gaan, vraagt dat ook moed van jezelf. Vraagt een kritische kijk naar jezelf. Als je zo met mensen durft om te gaan, dan kan ik je verzekeren, dat er een heleboel gaat veranderen. Het is heel gelijkwaardig. Het vraagt

Om met jezelf in contact staan. Het is echt niet zo dat je dit kunt verwerven in 1 dag. Het is iets dat een plaats bij jezelf moet vinden/krijgen. Het is een kwestie van integreren. Tijdens het werken met mijn groepen, cliënten, doe ik echt mijn best de bijeenkomst af te sluiten met in mijn achterhoofd:

stel je voor dat dit het laatste moment was. Dan moet elk van de groep door kunnen gaan. Er moet een moment zijn van "het was goed met elkaar". "Fijn, dat we de volgende keer er weer zijn".

Je moet door kunnen gaan in een fijne harmonieuze sfeer. Ieder moet op eigen benen kunnen

tuut huwelijk, maar alles wat je hieronder kunt begrijpen.

* ARBEID, EN ALLES WAT DAARMEE SAMENHANGT;

* SOCIALE ASPEKTEN, WAARONDER VRIENDEN, CLUB-
VERBANDEN, RELATIES EN DAT SOORT ZAKEN;

Dat zijn de belangrijkste drie levenstaken die Alfred Adler, grondlegger van de Individual Psychologie heeft neergelegd. Rudolf Dreikurs, een leerling van hem, heeft er naderhand nog twee aan toegevoegd:

* OMGAAN MET JEZELF:

* OMGAAN MET DE DOOD:

Als ik met mijn groepen bezig ben, dan zijn er een aantal dingen die daarin heel belangrijk zijn, die naar voren komen, waarmee wij samen dan 10 avonden doorlopen en dan hopen dat er een aantal aspecten aan de orde komen, zodat opvoeden ook inderdaad begeleiden wordend naar de levenstaken kan zijn. De Individual Psychologie gaat ervan uit dat elk mens (kinderen daaronder begrepen) het recht heeft op een gelijkwaardige behandeling. Gelijkwaardig betekent voor mij dat elk mens, ongeacht huidskleur, of ras, of opleiding, evenveel recht heeft op respect en waardigheid. Daar zijn voor mij twee heel belangrijke stellingen uit voortgekomen, die ik met jullie wil delen vanavond:

1 BEHANDEL ELK MENS, ZOALS JE ZELF BEHANDELD WILT WORDEN.

Dat betekent, dat het best weleens zou kunnen gebeuren, dat je eventjes kunt bedenken voordat je tot een bepaalde handeling over wilt gaan. Vanuit de gelijkwaardigheid elk mens behandelen zoals je zelf behandeld wilt

(Eds.) New York: Harper & Row, 1956

- ANSBACHER, H.L. Individual psychology in its larger setting. In A. Adler, The Individual Psychology of Alfred Adler (zie boven)
- ANSBACHER, H.L. Individual psychology. In R.J. Corsini (Ed.) Current personality Theories. Itasca, Ill.: F.E. Peacock Co., 1977.
- CORSINI, R.J. Individual Education. Journal of I.P., 1977, 33: 295-349.
- CORSINI, R.J. & PAINTER, G. The practical parent. New York: Harper & Row, 1975.
- DEWEY, J. School and society. New York: MacMillan, 1899.
- DEWEY, J. Democracy and education. New York: MacMillan, 1916.
- DEWEY, J. Experience and education. New York: MacMillan, 1938.
- HAVINGHURST, R. Review of Individual education. Journal of I.P., 1977, 33: 402-403.
- HENTOFF, N.A. Our children are dying. New York: Harper & Row, 1969.
- IGNAS, E. Review of Individual education. Journal of I.P., 1977, 33: 403-405.
- IGNAS, E. Individual Education: an introduction. Occasional paper 39. Industrial Relations Center, university of Chicago, 1978.
- ILLICH, I. Deschooling society. New York: Harper & Row, 1970.
- KOZUMA, H. Summary of research on Individual Education. Journal of I.P., 1977, 33: 371-379.
- KOZUL, J. Death at an early age. New York: Houghton Mifflin, 1967.
- MADDEN, J. Staff training of Individual Education. Journal of I.P., 1977, 33: 359-365.
- MANSTER, G. Editorial. Journal of I.P., 1977, 33: 292-294.
- MORAN, P. The ability of Individual Education graduate to adapt to a change from Individual Education to a traditional high school environment. Unpublished Master's thesis. Laverne College, 1976.
- MUIRHEAD, M. & FONG, J. An analysis of visitors' responses. Journal of I.P., 1977, 33: 366-370.
- NEILL, A.S. Summerhill. New York: Hart, 1960.
- PARESA, S.P. From the viewpoint of a parent. Journal of I.P., 1977, 33: 390-391.
- ROGERS, C.R. Counseling and psychotherapy. Boston: Houghton Mifflin, 1942.
- SILBERMAN, C. Crisis in the class room. New York: Random, 1970.
- WHITTINGTON, R. Individual education as an alternative school. Journal of I.P., 1977, 33: 3556-358.
- IGNAS, E. & CORSINI, R.J. Alternative educational systems. Itasca, Ill.: Peacock Publ., 1979.

THEMA-AVOND; TE VEEL AANDACHT

Plaats: Basisschool 'de Notenbalk', te Harmelen

Datum: 9 maart 1988

Inleiding: Wil van Vuuren

verslag: Gerard Peelen.

Jacque Buysse: Allemaal van harte welkom. Ik ben nog niet zo lang voorzitter van de Oudervereniging. Ik heb nog nooit meegemaakt dat er stoelen aangesieept moesten worden. Dat vind ik toch een heel plezierige zaak. Ik hoop ook dat u na deze avond kunt zeggen dat het heel leerzaam, interessant en boeiend is geweest. We gaan dan beginnen met onze voorjaars-thema-avond; er is een enaüete geweest, om een peiling te doen naar uw voorkeur voor deze avond. Het is een nek-aan-nek race geweest tussen de thema's **Te veel aandacht vragen en verhouding school-thuis**. Wil van Vuuren, een aantal van u kennen naar van een jaar geleden, toen ze ook een thema-avond verzorgde, gaat ons daarbij begeleiden, gaat ons aan het denken zetten. Ik geef daarom graag het woord aan Wil.

Wil van Vuuren: Wat ontzettend fijn om hier te zijn. Het is leuk om een aantal bekende gezichten te zien, en ook een heel veel nieuwe gezichten. Ik vind het leuk om met het onderwerp **TE VEEL AANDACHT** aan de gang te gaan, te meer, daar u het onderwerp zelf gekozen heeft. Ik denk dat er heel veel over te zeggen is. En zeker vanuit het standpunt van waaruit ik de dingen benader. U zult merken dat het een beetje mijn waarheid is, dat niet wil zeggen dat het de waarheid is. Het is in ieder geval zo bruikbaar, dat ik er al jaren mee werk. Ik ben moeder van drie jongens. Drie knullen van 8, 10 en 12 jaar. Toen ik in verwachting was van de oudste, had ik zo'n onbehaaglijk gevoel van: "dit breng ik nooit tot een goed einde".

Dat is het begin geworden van een boek lezen, etc, etc; het dieper ingaan, om duidelijk te krijgen van waaruit ik de dingen bekijk, met name zaken, die betrekking hebben op opvoeding. Verder is het zo dat ik werk als astroloog, grafoloog, kleurendiagnosticus en begeleid ik groepen. M.n. oudergespreksgroepen en levensstijlgroepen. Dat is dus een heel gebied dat bestreken wordt. Ik kom dus met heel veel mensen in aanraking.

Verder komt daarbij dat er steeds meer vraag is om ouderavonden als deze in te vullen; van peuterspeelzalen tot basisscholen. Het is een hele nieuwe ontwikkeling en ook voor mij een uitdaging. Ik vind het heel leuk om dit te doen. Overmatige aandacht is dus het onderwerp waar we het straks over gaan hebben. Ik wil vanavond in een omgekeerde volgorde werken: er zijn vijf enveloppen met voorbeelden m.b.t. dit thema; tevens worden in sommige gevallen oplossingen voorgesteld. De bedoeling is om in vijf groepjes naar deze voorbeelden te kijken en ze te bespreken. Het zou fijn zijn jullie antwoorden zo goed mogelijk te motiveren, waarom je eensioneens bent. Zijn jullie hiermee klaar, dan zal ik een inleiding geven over hoe ik tegen het onderwerp **TE VEEL AANDACHT** aankijk. Na de pauze kunnen we dan samen kijken wat er zoals besproken is, wat jullie vinden van de oplossingen die gegeven worden, a.h.v. de voorbeelden in de enveloppen.

Wat ik jullie nu wil meegeven is de manier hoe ik met de groepen werk, en van waaruit ik werk. Levenstaken binnen de opvoeding zijn:

* KINDEREN ZO BEGELEIDEN, DAT ZE ZICH KUNNEN ONTPLOOIEN TOT MOEDIGE EN EVENWICHTIGE VOLWASSENEN, DIE HUN LEVENSTAKEN MOETEN UITVOEREN; ZOALS B.V. HUWELIJK. EN DAAR HOORT SEXUALITEIT EN HET HELE SCALA OOK BIJ. Als ik huwelijk zeg, dan bedoel ik niet uitsluitend het insti-